

Veress Miklós

Olvasókönyv X.

1. Októberi öncenzúra

*Most felöltözi felhőit az ég.
Fehéret, szürkét. Aztán feketét.
Majd felöltözi színeit a föld,
amit Istentől ember örökölt.*

.....
.....
.....
.....

*Az ember fölvesz ünnepi ruhát,
és megy a perbe, hol annyi a vád,
hogy voltunk, leszünk, mert talán vagyunk.*

*Oly messzi, hogy túl közel Trianon.
S úgy félhetjük szédülni önmagunk,
mint muskátlik – zuhanó balkonon.*

2. Hétkrajcáros

*Szerettem volna gyönyörűket írni –
Adyval így – és nem episztolákat
Halotti beszéd-ek gyanánt. A férfi
úgy mindhalálig is a jóra várhat.*

*Szerettem volna... Nem könnyű leírni
kamasznak, aki lázban ég, mert lázad;
hisz múltja nincs, csak faggatózva kérdi
a „fölszabadult” nemzet-árvaházat.*

*Móricz-árvácska van. Csak nincs Babits. Nem:
kipontozott Esztergom-gondolat.
Csak jel, ahogyan keresztül az INRI,*

*s olvasó nélkül magára marad,
akár a Teremtés előtt az Isten,
míg embert tanult magából kisírni.*

Olvasókönyv XI.

1. Holnapelőtt

*Ketten vagyunk kutyámmal a ligetben,
bár sétáltatnak sok embert kutyák.
Valami nincs, amit még nem feledtem,
csak – asszonánccal – majd tegnapután.*

*Vagy holnapelőtt. Irodalmat írok
így mostanában. Mint a gyilkosok
a jobb krimikben. Szaporodnak sírok;
és régóta csak esőket mosok.*

*Hajléktalanok gyártanak műpalackból –
mit kivedeltek – madáretetőket.
Szorgalmasan készülnek a télre.*

*Virágozza október, mit kigondolt.
Még zöldet is, de inkább sárga-rőtet.
Csupán a galamb gondolhat fehérre.*

2. Paletta

*Tán idetéved (Ilóm apja fújta)
– ha megéheztet az úri liget –
a mezőkről majd a kőműves pulyka,
s biztosíthatja az ebédüket.*

*A varjúval. Úgyis varjakkal élnek:
feketéből is lehessen elég.
Országpalettán. Nem piktor a lélek,
hogyan megfestene belülről e nép.*

*Az istenadta – mint Aranyunk írta,
amikor Edward végigléptetett
kifosztott walesi tartomány felett.*

*Csak nem mert visszanézni annyi sírba.
Máglyázott inkább, mint a véres költő
Rómával hajdan. Hős lett mind a kettő.*